

РЕШЕНИЕ

№ 944

гр. София, 13.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в публично заседание на 30.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5267** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалби на Л. И. С., С. И. Т., И. К. Т., Д. К. Т., К. К. Т. и Ж. С. Г. срещу заповед № РД – 23 – 009 от 08.05.2012г на областен управител на област С.. Претендира се незаконосъобразност единствено в частта относно определения размер на утвърдената оценка по ЗОСОИ, като възражението е на две основания: - на първо място се поставя на обсъждане въпроса за приложимата разпоредба при определяне на оценката, която предопределяне и използваната методика на оценяване; - на следващо място се твърди, че дори и методиката да е тази по приетата в административното производство оценка, то размерът ѝ е твърде занижен. Жалбоподателите правят и искане за изготвяне на оценка по действителни пазарни цени като се приложи методиката на пазарния аналог.

В съдебно заседание, жалбоподателите Л. И. С. и С. И. Т. се представляват от адв. И., която поддържа жалбата. Моли съда при определяне размера на оценката да уважи този по допуснатата допълнителна съдебнооценителна експертиза по т.Б вариант 1-ви. Адв. С., процесуален представител на жалбоподателката Ж. С. Г. също прави искане при определяне размера на оценката да се уважи този по допуснатата допълнителна съдебнооценителна експертиза по т.Б вариант 1-ви, тъй като според него, това е методиката, по която следва да бъде определен размера на дължимото обезщетение.

Ответникът по оспорването, областен управител на област С. град, редовно

уведомен за производството по делото, не изпраща представител. По делото на л. 118 е постъпил писмен отговор на ответника. Приема жалбите за неоснователни като изразява становище, че оценката в административното производство е изготвена от оценител с разрешение да извършва оценки по ЗОСОИ, който е специален закон. Същият определя методиката за изчисляване на дължимото обезщетение императивно. В отговора се сочи, че в случая следва да се приложи методиката на чл. 4 ал.3 т.3 от ЗОСОИ. Процесният недвижим имот бил описан в изготвената от експерта оценка. Имотът попадал в първа оценителна зона на [населено място] и в.л. правилно било отчело това обстоятелство. За висящите производства по реда на ЗОСОИ действителната пазарна оценка по чл. 4 ал.3 т.3 от ЗОСОИ се определяла съгласно Приложение № 1 към ЗМДТ, считано от 01.01.2002г, според разпоредбата на пар.3а от ПЗР на ЗОСОИ. Стойността на имуществото, срещу което се издавали компенсаторни записи се определяло по действителната пазарна цена към деня на влизане на ЗОСОИ в сила /Дв бр. 107 от 18.11.1997г/. Действителната пазарна цена била удвоената данъчна оценка на имота към момента на влизане на закона в сила, изчислена по Приложение № 1 към ЗМДТ. В тази насока се прави искане за отхвърляне на жалбите. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Е. П. С., редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по оспорването.

СГП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител.

АССГ в настоящия съдебен състав, при извършена служебна проверка за допустимост на жалбите приема същите за допустими като подадени от активно процесуално легитимирани страни, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав, в срок.

Предмет на контрол за законосъобразност в настоящото производство е заповед № РД – 23 – 009 от 08.05.2012г на областен управител на област С.. Заповедта е издадена на основание чл. 32 ал.1 от ЗА, във вр. с чл. 6 ал.5 от ЗОСОИ, чл. 5 ал.1 от ЗСКИ, чл. 5 и следв. от ЗН, чл. 13 от Наредба № 9/1998г за условията и реда за заплащане на възнаграждения на в.л. от списъка по пар. 4 от ЗОСОИ, заявления с вх. рег. № РД – 97 – 00 – 6730/98 и РД 97 – 00 – 6731, подадени в областна администрация на област С. от С. Т. С., И. Т. С. и С. Т. С. като наследници на К. Б. В.; решение от 31.05.2007г по адм.х.д. № 0819/2006г на СГС, влязло в сила на 21.08.2007г; удостоверение за наследници № 1540/26.09.2006г на район П., нотариално заверени клетвени декларации № 7560/14.05.2010г; 6935 и 6936 от 08.05.2012г.

По делото не се спорят фактите касаещи правото на признато обезщетение:

Със заявление вх. рег. № РД – 97 – 00 – 6730 и РД – 97 – 00 – 6731/1998г подадени в областна администрация на област С., С. Т. С., И. Т. С. и С. Т. С. в качеството им на наследници на К. Б. В. са заявили претенцията си за обезщетение по реда на ЗОСОИ за недвижими имоти както следва:

- по заявление вх. рег. № РД – 97 – 00 – 6730/98г – 2 ниви с обща площ от 7 442

кв.м., попадащи в м. „Под линията”, отчуждени с Указ № 45 от 1941г;

- по заявление вх. рег. № РД – 97 – 00 – 6731/1998г – нива от 2 700 кв.м. в м. „Под линията”, отчуждена с Указ № 3 от 1941г.

Със заповед № РД – 22- 001/13.01.2006г областен управител на област С. е отказал да уважи искането на С. Т. С. – наследник на К. Б. В. за обезщетение с компенсаторни записи за цитираните погоре недвижими имоти. Заповедта е оспорвана в срок и като заинтересовани страни в производството по делото са конституирани И. С. и С. С..

С решение от 31.05.2007г по адм.х.д. № 0819/2006г на СГС, влязло в сила на 21.08.2007г, е отменена като незаконосъобразна заповед № РД – 22- 001/13.01.2006г на областен управител на област С. и е признато право на обезщетение с компенсаторни записи на наследниците на К. Б. В. за следните недвижими имоти – нива с площ от 2.135 кв.м. и нива с площ от 7.442 кв.м. , находящи се в землището на [населено място] /сега кв. С./, [населено място], м. „Под линията”.

На основание заповед № РД – 21 – 047/21.01.2008г на областен управител на област С., съгласно чл. 4 ал.3 т.3 от ЗОСОИ е изготвена оценка общо за двата имота, предмет на съдебното решение на СГС, възлизаща на 219 532.50лв, като същата е разпределена само по отношение на квотата на наследниците на С. С. 1/3 ид.ч. и е определена сумата за обезщетение в размер на 73 177.50лв, която е утвърдена със заповед № РД – 23-011/05.03.2008г на зам. областен управител на област С.. Същата е обжалвана пред АССГ, където с решение № 1411/11.05.2010г постановено по адм.д. № 745/2010г съдът е отхвърлил жалбата, като в мотивите си е приел, че за останалите 2/3 ид.ч. от имота – за наследниците на И. С. и на С. С. административният орган дължи извършване на оценка, съгласно влязло в сила решение на АССГ, 22-ри състав по адм.д. № 2969/2008г, като определянето на размера на обезщетението за тези лица следва да се извърши в отделно административно производство. Оценката за 1/3 ид.ч. е извършена въз основа на отмененото приложение № 1 към ЗМДТ, считано от 01.01.2002г.

Настоящият състав на АССГ няма право да обсъжда влезли в сила съдебни решения и да извършва преценки на преклудирани права на обезщетение, както и на извършени действия по определяне размер на обезщетение за ид.ч. , за които има влезли в сила решения.

Излагат се фактите и изводите по влезли в сила съдебни решения и според същите: С решение от 31.05.2007г на СГС по адм.д. № 819/2006г е признато право на обезщетение с компенсаторни записи на наследниците на К. Б. В. за посочените погоре два брой ниви като преписката е върната на административния орган за определяне на размера на обезщетението. С решение № 1411/11.05.2010г на АССГ по адм.д. № 745/2010г АССГ е отхвърлил жалбата на наследниците на С. С. /един от наследниците на К. В./ срещу заповед на областен управител на област С. № РД – 23 – 011/05.03.2008г, с която е утвърдена оценка на 1/3 ид.ч. на недвижимите имоти по решението на СГС. Според последното съдебно решение, с решение от 31.03.2009г АССГ по адм.д. № 2969/2008г е осъдил областен управител на област С. да извърши

пряко произничащото от нормата на чл. 6 ал.4 от ЗОСОИ задължение за извършване на оценка, поради което е приел и задължение на административния орган да извърши оценка на останалите 2/3 ид.ч. от имотите предмет на решението на СГС в отделно нарочно производство.

Съдът споделя мотивите на ответника в оспорвания административен акт, предмет на контрол аз законосъобразност в настоящото съдебно производство, че : имотите , за които се дължи обезщетение, кръгът на правоимащите са вече определени с влезли в сила съдебни решения и тези въпроси не следва да се обсъждат в настоящото производство.

Предмет на контрол в настоящото производство е единствено определения размер на оценка, възложена със заповед на л. 62 по делото от областен управител на област С..

Според настоящия съдебен състав обаче няма как да не се постави въпросът, че предмет на оценяване са две ниви, а не ид.ч. на съсобствениците. Последните се определят като част едва след определяне на оценката на цялото. Видно от влязлото в сила решение на АССГ по адм.д. № 745/2010г, в което производство Л. С., С. Т., И. Т., Д. Т., Е. С. и Ж. Г. са били конституирани като заинтересовани страни и решението има сила и по отношение на тях, оценката на имотите по решението на СГС е определена по методиката на чл. 4 ал.3 т.3 от ЗОСОИ и общо за двата имота възлиза на 219 532.50лв, която оценка по размер и методика на определянето ѝ съвпада и с тези по заповедта, предмет на контрол за законосъобразност в настоящото съдебно производство. Касае се за едни и същи имоти , като определянето на квотите има характер на просто аритметично изчисляване. Дори и жалбоподателите в настоящото производство да не са били адресати на заповед № РД – 23 – 011/05.03.2008г на зам. областен управител на област С. и въз основа на тази заповед да не им се дължи изплащане на определена част от обезщетението, представляващо определена парична сума въз основа на изготвена оценка на имотите по решението на СГС, това не означава, че същите не са обвързани с размера на определената оценка на двете ниви съгласно същата заповед, тъй като са били участници в адм.д. № 745/2010г, където с експертиза е определена и утвърдена обща оценка на двете ниви, както и механизмът на определянето ѝ. Решението на АССГ по адм.д. № 745/2010г е оставено в сила с решение на ВАС по адм.д. № 8734/2010г.

Според АССГ в настоящия съдебен състав, не са налице предпоставки за определяне на размер на обща оценка на двете ниви различен от този, определен като законосъобразен с влязло в сила решение на ВАС, а именно такъв в размер на 219 532.50лв. АССГ в настоящия съдебен състав не може и да определи различен механизъм за определяне на оценка от определения такъв с влязло в сила съдебно решение на ВАС за същите имоти /по адм.д. № 8734/2010г, с което се оставя в сила решение по адм.д. № 74582010г на АССГ, с което се отхвърля жалба срещу заповед № РД 23.011/05.03.2008г на зам. областен управител на област С./.

При извършена проверка, настоящият състав на АССГ приема, че определената оценка за целия имот /две ниви по решението на СГС/ с настоящото заповед от 08.05.2012г е в същия размер като тази по влязлата в сила заповед от 2008г – а именно

219 532.50лв, като видно от експертизата, изслушана в настоящото производство – механизмът за определянето ѝ е именно този по реда на чл. 4 ал.3 т.1 във вр. с т.3 от ЗОСОИ.

Съдът в хода на делото е допуснал, изслушал и приел като доказателства по делото експертни заключения по искане на жалбоподателите, с които се приемат различни оценки при използване на различни механизми за изчисляването им. В действителност в интерес на жалбоподателите е да се приеме тази от тях, която води до определяне на най-висок размер на оценката. На това място съдът следва да заяви, първо – че размерът на оценката на процесните имоти е вече определен с влязъл в сила административен акт, приет за законосъобразен и с решение на ВАС; и второ – оценката за обезщетение по чл. 4 ал.3 т.2 от ЗОСОИ визира всички имущества по чл. 3 от закона, които съгласно текста са всякакви движими и недвижими имоти – без земите. Признатото право на обезщетение е за имоти – ниви, тоест земи, поради което и оценката по реда на чл. 4 ал.3 т.2 от ЗОСОИ не би била в съответствие с изискванията на ЗОСОИ, поради което и не може да се приеме като механизъм за определяне на оценката.

Доколкото заповедта е издадена от компетентен орган, във валидна писмена форма, съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ, издадена е при спазване на процедурата определена с нормативен акт и правилно приложение на материалния закон, същата следва да бъде оставен в сила, а жалбата срещу нея отхвърлена като неоснователна. Заповедта е издадена изцяло в съответствие с влезли преди това в сила съдебни решения, които административният орган е следвало да изпълни, както и е изпълнил, и които са задължителни и за настоящия съдебен състав на АССГ.

Предвид изхода на делото, на ответника се дължат разноски в размер на 150лв юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК, АССГ в настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалби на Л. И. С., С. И. Т., И. К. Т., Д. К. Т., К. К. Т. и Ж. С. Г. срещу заповед № РД – 23 – 009 от 08.05.2012г на областен управител на област С..

ОСЪЖДА Л. И. С., С. И. Т., И. К. Т., Д. К. Т., К. К. Т. и Ж. С. Г. ДА ЗАПЛАТЯТ НА ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ С. разноски по делото в размер на 150лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Решението е постановено с участието на заинтересованата страна Е. П. С..

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ:

.....